

Rodzaj dokumentu – Interpretacja indywidualna
Sygnatura - WF-RWPIO.310.3.2017
Data - 07.08.2017 r.
Autor - Prezydent Miasta Kalisza
Temat - Opodatkowanie kontenerów
Słowa kluczowe - Podatek od nieruchomości

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Działając na podstawie przepisów art. 14j § 1 i § 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2017 r. poz. 201, z późn. zm.) po rozpatrzeniu wniosku z dnia 12.06.2017 r. (data wpływu: 05.07.2017 r.) złożonego przez Sp. z o.o. o wydanie indywidualnej interpretacji w zakresie następujących przepisów:

- art. 1a ust. 1 pkt 2 oraz art. 2 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 716)
- art. 3 pkt 1, art. 3 pkt 3 oraz art. 3 pkt 5 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2016 r. poz. 290)

p o s t a n a w i a m

uznać, że stanowisko Spółki w zakresie pytania polegające na tym, że kontener opisany w części stan faktyczny nie stanowi przedmiotu opodatkowania podatkiem od nieruchomości, ponieważ nie odpowiada żadnemu z obiektów wskazanych w przepisie art. 3 pkt 3 prawa budowlanego **jest nieprawidłowe.**

UZASADNIENIE

W dniu 05.07.2017 r. do organu podatkowego wpłynął wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej w zakresie następujących przepisów:

- art. 1a ust. 1 pkt 2 oraz art. 2 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 716)
- art. 3 pkt 1, art. 3 pkt 3 oraz art. 3 pkt 5 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2016 r. poz. 290).

We wniosku został przedstawiony następujący stan faktyczny.

Spółka posiada kontener wykonany z konstrukcji stalowej przeznaczony do przechowywania odpadów niebezpiecznych posadowiony na placu przy budynku hali magazynowej. Kontener nie posiada wyposażenia w instalacje typowe dla obiektów budowlanych, jak również nie jest w żaden sposób na trwale związany z gruntem. Można go w każdej chwili przenieść w inne dowolne miejsce nie naruszając jego konstrukcji.

Do opisanego stanu faktycznego zadano pytanie:

czy w świetle art. 1a ust. 1 pkt 2 oraz art. 2 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 716) w związku z art. 3 pkt 1, art. 3 pkt 3 oraz art. 3 pkt 5 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2016 r. poz. 290), kontener ten podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości ?

Stanowisko organu podatkowego:

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych, opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają następujące nieruchomości lub obiekty budowlane:

- 1) grunty;
- 2) budynki lub ich części;
- 3) budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Legalna definicja "budowli" została zawarta przez ustawodawcę w art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Według przywołanego przepisu budowlą jest obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem.

Z powyższych zapisów wynika, że regulacja ustawy o podatkach i opłatach lokalnych w zakresie definicji "budowli" odsyła do przepisów ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2017 r. poz. 1332).

Organ podatkowy swoje rozstrzygnięcie opiera przede wszystkim na uchwale Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie 7 sędziów NSA w Warszawie z dnia 3 lutego 2014 r. sygn. akt II FPS 11/13.

Ponieważ powyższą uchwałę podjęto w składzie siedmiu sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego, ma ona ogólną moc wiążącą, wynikającą z art. 269 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 718, z późn. zm.). Stanowisko zajęte w uchwale NSA wiąże pośrednio wszystkie składy orzekające sądów administracyjnych. Dopóki więc nie nastąpi zmiana tego stanowiska, dopóty sądy administracyjne powinny je respektować.

Organ podatkowy aby uniknąć zakwestionowania rozstrzygnięcia opartego na wykładni sprzecznej ze stanowiskiem uchwały w postępowaniu sądowoadministracyjnym kieruje się wykładnią przyjętą w tej uchwale NSA.

W uchwale z dnia 3 lutego 2014 r., sygn. akt II FPS 11/13, Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie stanął na stanowisku, że **"tymczasowy obiekt budowlany, o którym mowa w art. 3 pkt 5 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2013 r. poz. 1409) może być budowlą w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 95, poz. 613 z późn. zm.), jeżeli jest budowlą wprost wymienioną w art. 3 pkt 3 Prawa budowlanego lub w innych przepisach tej ustawy oraz załączniku do niej, stanowiącą całość techniczno-użytkową wraz z instalacjami i urządzeniami w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. b Prawa budowlanego. Spełniający wskazane kryteria tymczasowy obiekt budowlany, o ile jest związany z prowadzeniem działalności gospodarczej, podlega opodatkowaniu na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych"**.

NSA w Warszawie w uzasadnieniu swojego orzeczenia podkreślił, iż wskazane w powyższej definicji "budowli", o której mowa w art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych dwukrotne odesłanie należy interpretować jako odesłanie do przepisów ustawy - Prawo budowlane, tj. wyłącznie do regulacji rangi ustawowej, a nie jako odesłanie do wszelkich przepisów regulujących zagadnienia związane z procesem budowlanym.

Według art. 3 pkt 1 Prawa budowlanego, ilekroć w ustawie jest mowa o obiekcie budowlanym - należy przez to rozumieć budynek, budowlę bądź obiekt małej architektury, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, wzniesiony z użyciem wyrobów budowlanych.

Pojęcie budowli zostało zdefiniowane w art. 3 pkt 3 ustawy Prawo budowlane. Z brzmienia tego przepisu wynika, że przez „budowlę” należy rozumieć każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, jak: obiekty liniowe, lotniska, mosty, wiadukty, estakady, tunele, przepusty, sieci techniczne, wolno stojące maszty antenowe, wolno stojące trwale związane z gruntem tablice reklamowe i urządzenia reklamowe, budowle ziemne, obronne (fortyfikacje), ochronne, hydrotechniczne, zbiorniki, wolno stojące instalacje przemysłowe lub urządzenia techniczne, oczyszczalnie ścieków, składowiska odpadów, stacje uzdatniania wody, konstrukcje oporowe, nadziemne i podziemne przejścia dla pieszych, sieci uzbrojenia terenu, budowle sportowe, cmentarze, pomniki, a także części budowlane urządzeń technicznych (kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni jądrowych i innych urządzeń) oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową;

Z kolei w art. 3 pkt 5 Prawa budowlanego została zawarta - nie unormowana w ustawie o podatkach i opłatach lokalnych - definicja legalna tymczasowego obiektu budowlanego. Zgodnie z nią przez tymczasowy obiekt budowlany - należy rozumieć obiekt budowlany przeznaczony do czasowego użytkowania w okresie krótszym od jego trwałości technicznej, przewidziany do przeniesienia w inne miejsce lub rozbiórki, a także obiekt budowlany niepołączony trwale z gruntem, jak: strzelnice, kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej i wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne, urządzenia rozrywkowe, barakowozy, obiekty kontenerowe.

Należy wskazać, iż w świetle powołanej uchwały, w ocenie Naczelnego Sądu Administracyjnego, zgodnie z definicją zamieszczoną w art. 3 pkt 5 Prawa budowlanego, tymczasowe obiekty budowlane stanowią szczególną odmianę obiektów budowlanych, wyróżnioną ze względu na dwa zespoły cech, tj. albo cechą czasowości użytkowania albo cechą niepołączenia trwałego z gruntem. Z kolei z brzmienia przepisu art. 3 pkt 1 wynika, że wyliczenie w nim zawarte ma charakter wyczerpujący, zatem każdy obiekt budowlany możemy zaliczyć wyłącznie do jednej z trzech wymienionych w tym przepisie kategorii. W takim znaczeniu odrębnej kategorii obiektów budowlanych nie tworzą "tymczasowe obiekty budowlane". Te ostatnie są bowiem pewną odmianą wszystkich obiektów budowlanych, wobec czego również w kategoriach budynków, budowli czy obiektów małej architektury mogą mieścić się takie, które spełniają ich cechy i są tymczasowymi obiektami budowlanymi.

W ocenie tutejszego organu podatkowego w niniejszej sprawie niezbędne jest ustalenie, czy opisany przez Spółkę kontener (w części stan faktyczny) można zakwalifikować jako budowlę według wskazanych powyżej przez NSA kryteriów istotnych w sferze podatkowej.

Organ wydając interpretację dokonał jedynie oceny prawnej stanu faktycznego przedstawionego przez wnioskodawcę, bez jego modyfikowania, czy też prowadzenia postępowania dowodowego w trybie przepisów działu IV Ordynacji podatkowej. Wobec tego interpretacja dotyczy wyłącznie stanu faktycznego przedstawionego we wniosku, gdyż organ nie prowadził żadnego postępowania dowodowego, nie ocenił też wiarygodności danych przedstawionych we wniosku.

Z opisu przedstawionego przez Wnioskodawcę wynika, iż Spółka posiada kontener wykonany z konstrukcji stalowej przeznaczony do przechowywania odpadów niebezpiecznych posadowiony na placu przy budynku hali magazynowej. Kontener nie posiada wyposażenia w instalacje typowe dla obiektów budowlanych, jak również nie jest w żaden sposób na trwale związany z gruntem. Można go w każdej chwili przenieść w inne dowolne miejsce nie naruszając jego konstrukcji.

W związku z powyższym, obiekt ten nie jest budynkiem w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

Uwzględniając stanowisko wyrażone w powyższej uchwale należy zatem stwierdzić, że przedmiotowy kontener jest tymczasowym obiektem budowlanym, tj. szczególną odmianą obiektu budowlanego wyróżnioną ze względu na dwa zespoły cech: cechą czasowości użytkowania albo cechą niepołączenia trwałego z gruntem. Ponadto, uwzględniając stanowisko NSA, iż każdy obiekt budowlany można zaliczyć wyłącznie do jednej z trzech kategorii wymienionych w art. 3 pkt 1 Prawa budowlanego, czyli do budynków, budowli lub obiektów małej architektury, opierając się na opisie obiektu przedstawionym przez Wnioskodawcę, tutejszy organ podatkowy uznał

przedmiotowy kontener za budowlę wymienioną w innych przepisach ustawy Prawa budowlanego, a tym samym budowlę w rozumieniu ustawy o podatkach i opłatach lokalnych (art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych). Ponieważ kontener należący do Wnioskodawcy jest związany z prowadzeniem działalności gospodarczej, podlega opodatkowaniu na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

Wbrew zatem stanowisku Spółki, w ocenie tutejszego organu podatkowego, kontener, który nie jest trwale związane z gruntem spełnia definicję budowli w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, a w konsekwencji podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.

Na niniejszą interpretację przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu, ul. Ratajczaka 10/12, 61-815 Poznań. Skargę wnosi się w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia interpretacji.

Skargę wnosi się za pośrednictwem Prezydenta Miasta Kalisza na adres : Główny Rynek 20, 62-800 Kalisz.

wz. Prezydenta Miasta Kalisza

/.../

Barbara Gmerek
Wiceprezydent Miasta Kalisza